

Nózi nyomoz-sorozat

1

KÁNTOR KATA

AZ ÉKSZERRABLÓK NYOMÁBAN

DUDÁS GYÖZŐ
RAJZAIVAL

KÁNTOR KATA

AZ ÉKSZERRABLÓK
NYOMÁBAN

DUDÁS GYŐZŐ
RAJZAIVAL

Nagyon tetszett a történet, a legizgalmasabb rész az volt, amikor Nózi a saját nyelvén próbálta meggyőzni a gazdiját arról, hogy akiket kihallgatnak, azok maguk a rablók.

Cziprisz Balázs, 11 éves

Nózi a rendőrkutyák titokzatos világát úgy mutatja be, hogy még azoknak is meglepetést okoz, akiknek van kutyájuk. Akiknek pedig nincs... ezek után biztosan lesz!

Ilauszki Katalin, 14 éves

Egy kedves, édes történet. Ötletekben gazdag, nagyon tetszett.

Szőke-Kiss Anna, 14 éves

Egy tanulságos, szeretetteljes, fantáziadús történet. Olvastatja magát. Igazán tetszett.

Szőke-Kiss Jácint, 12 éves

Lebilincselő mese. Végig úgy éreztem magam, mintha én is a történet szereplője lennék. Ajánlom minden, a kutyákat és a kalandos történeteket kedvelő olvasónak.

Kovács Andrea, 40 éves

Nózi meséjébe kortól függetlenül bele lehet szeretni. Nagyon helyes és izgalmas mese, a főszereplőről már nem is beszélve. Nózi „nyomozó” olyan egyedi, mint egy ujjlenyomat!

Tóth Istvánné, 70 éves

Nózi, a kis yorkshire terrier tökéletesen megtestesíti azt, amiben hiszek. Akár kutyamentésről, akár nyomozásról van szó, ennek a kiskutyának mindig helyén van a szíve és az esze. Nózi személyisége és a történet humora bárkit megfog, legyen egészen kicsi, vagy már idősebb.

Cziprisz Barbara, 13 éves

Édes, aranyos mese, ami nem csak egy valódi bűn-
ügyi nyomozásba, de a kutyafejekbe is elkalauzolja az
olvasót. Minden karakter és minden szituáció hiteles,
színes és egyéni. Nózit meglátni és megszeretni egy
pillanat műve volt, a füle hegyétől a csóválósabb feléig
imádnivaló! Éppen ezért, és a nyomozás izgalma
miatt is olvastatja magát a történet, nagy kedvence
lesz gyerekeknek-felnőtteknek egyaránt.

Cseresznyés Andrea, 36 éves

1. fejezet

Nózi mozdulatlanul lapult egy bokorban az Illaberek park tisztásán, és onnan kémlelte a tájat. Az idegen környék és a szokatlan szagok izgatottá tették. Egy ideig nézte a fűvön

hancúrozó kutyákat, majd figyelme a parkot körülölelő erdő felé terelődött. Időről

időre mélyen a levegőbe szippantott, miközben becsukta a szemét, hogy jobban koncentrálhasson.

A legerősebben gazdája, Lilla illatát érezte, aki kissé elveszetten álldogált a gombvirágokkal tarkított gyepen, pórázzal a kezében. A többi szaladgáló kutya és beszélgető gazdi illata már halványabbnak tűnt.

A megélénkülő szellő izgalmas szagokat hozott a tisztást övező sűrű erdő felől. Édeskés illat töltötte be az orrát.

Nyíló akác és vadméz – gondolta, majd gyorsan elhessegetett egy kellemetlen emléket egy méhcsípésről. Az enyhe fuvallatban a vadállatokat is megérezte. Jól ismerte ezt a semmivel össze nem téveszthető, nyers szagot, amit a vadak állandó izgatottsága kesernyés mellékízzel fűszerezett.

Különös – tűnődött. – Vadállatok itt, a város közvetlen közelében? Hát ilyen nagy lenne ez az erdő?

Merengését egy bántóan éles ugatás szakította meg, egy tűzpiros ruhába bújtatott, apró csivava sivalkodott a közelben.

– Elza! – A csivava egy aranszőrű kutyának vakkantott, aki épp gödröt ásott. Egy szempillantás alatt méteres lyuk tátongott a gyeplő helyén. – Hagyd már abba a vakondok kergetését! Olyan koszos lettél! Inkább nézz oda, kivel beszélgetnek a gazdik! Ez a lány az új osztálytársuk, azt hiszem, Lilla a neve. És az apukája kutyás rendőr! Lehet, hogy itt van a kutyája is! Úgy szeretnék találkozni vele!

Nózi meglepetten kinézett a levelek takarásából. Láta, hogy Lillához két másik kislány csatlakozott. Ők is tizenhárom évesek lehettek, mint Lilla. Nózi visszapillantott a lelkes csivavára. Úgy érezte, lelepleződött, de nem bánta. Szerette a rajongókat. Mosolyogva bújt ki a bokorból, hogy felfedje magát.

– Sziasztok, Nózi vagyok – mutatkozott be illedelmesen. A két másik kutya hatalmas szemet meresztett Nózi láttán. A golden retriever csak meglepve bámulta, a kis csivava azonban hamar felocsúdott a csodálkozásból.

– Hát te? Mit kerestél a bokorban? – ugatott Nózira. – Csak nem utánam leskelődtél?

A váratlan támadás egy kissé összezavarta Nózit, hirtelen azt se tudta, mit válaszoljon.

– Téged? Miért lestelek volna? Egy hete költöztünk a környékre, most vagyok ezen a tisztáson először. A bokorba bújtam, hogy nyugodtan felderíthessem a terepet, de hallottam, hogy Lillát emlegettétek.

Vele jöttem sétálni – húzta ki magát büszkén.

A két kutya izgatott farkcsóválásba kezdett a hírre. Megint a csivava szólalt meg:

– Ó, örvendek, én Jessica vagyok, a barátnőm meg Elza. És mondd, milyen ő? Német juhászkutya, igaz?

– Kicsoda? – értetlenkedett Nózi.

– Lilla apja kutyás rendőr. Te biztosan találkoztál már a kutyájával. Hogy néz ki? – lelkesedett ugrándozva, mire a nyakörvére függesztett apró díszek is vidáman megcsörrentek.

Nózi csalódottan megrázta a fejét.

– Csak nehogy azt mondd, hogy még sosem láttad! – toporgott követelőzőn Jessica.

– De, mindennap látom – grimaszolt Nózi.

– És hogy néz ki, mondd már!

– Ezüstsínű a szőre, görbe a mellső lába, és valamivel nagyobb, mint te – válaszolta Nózi bosszúsan.

A két kutya értetlenkedve összenézett.

– Azt akarod mondani, hogy az a rendőrkutya úgy néz ki, mint te? – Jessica lesújtó tekintettel mérte végig.

– Nem, ezzel azt akarom mondani, hogy az a rendőrkutya én vagyok! – vakkantott bosszúsan Nózi.

Meglepett csend támadt, persze nem sokáig.

– Akkor bizonyítsd be! Mondd el, mi után nyomozol éppen! – akaratoskodott Jessica.

Elza még mindig szótlanul nézte a jelenetet.

– Csak egy hete álltunk munkába a gazdámmal. Még nem kaptunk olyan ügyet, amihez én is kellek, de korábban már sok nyomozásban részt vettem – szabadkozott Nózi, de egy pillanattal később már megbánta, hogy magyarázkodik. Elhatározta, hogy inkább folytatja a terep felderítését.

– Nekem mennem kell – köszönt el kissé sértetten, majd elindult a tisztást szegélyező erdő felé.

Meglepetésére Elza utánaszaladt.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

– Veled mehetek? – kérdezte félénken a nagy testű golden retriever, majd halkán hozzátette. – Én hiszek neked.

Nózi nem válaszolt, Elza azonban nem tágított mellőle.

– Ne haragudj Jessicára, ő mindig ilyen...

Az erdő széléhez értek, amikor meghallották Jessica ugatását:

– Elza, gyere vissza! Tilos odamenni!

Különben is, tele lesz a bundád bogánccsal meg tüskével! – méltatlankodott hangosan.

Nózi nem törődött vele, bebújt a sűrűbe.

– Nem megyünk messzire! – vakkantott vissza Elza, majd eltűnt a fák között az ezüstszőrű Nózi nyomában.